

Palmová (kvetná) nedeľa (utrpenia Pána)

Bo - že môj, Bo - že môj, pre-čo si ma o - pus - til?

Ž 22, 8-9. 17-18a. 19-20. 23-24

1. Vysmievajú sa mi všetci, čo ma vi - dia, * vykrúcajú ústa a potria - sa - jú hla - vou. (2.)

2. „Úfal v Pána, | nech ho vyslobodí, * nech ho zachráni, | ak ho má rád.“ *nápev k Ž 22, Josef Olejník, arr. Juraj Kubek*
—R.

3. Obkľučuje ma svorka psov, * obstupuje ma tlupa zlosynov. (4.)

4. Prebodli mi ruky a nohy, * môžem si spočítať všetky svoje kosti. —R.

5. Delia si moje šaty * a o môj odev hádžu lós. (6.)

6. Ale ty, Pane, | nevzdala'uj sa odo mňa, * ty, moja sila, | ponáhľaj sa mi na pomoc. —R.

7. Tvoje meno chcem zvestovať svojim bratom * a uprostred zhromaždenia chcem ťa velebiť. (8.)

8. Chváľte Pána, vy, | ktorí sa ho bojíte, † oslavujte ho, | všetci Jakubovi potomci. (9.)

9. Nech majú pred ním bázeň * všetky pokolenia Izraelove. —R.

Verš pred evanj.

LS-III: str. 13

Kristus sa stal pre nás poslušným až na smrť, *

Preto ho Boh nad všetko povýšil *

až na smrť na kríži.

a dal mu meno, ktoré je nad každé iné meno.

Flp 2, 8-9